

[Freddy Madsen.]

Vi kan tværtimod konstatere, at de dengang fremsatte forslag, det såkaldte københavnske notat, tilsyneladende ikke er blevet behandlet eller fastholdt af de oprindelige forslagsstillere.

Som vi sagde i 1974, er det vor opfattelse, at grundelementerne i skolenævnet skal være repræsentanter for forældre, elever og lærere, og at den afgørende indflydelse må ligge hos skolenævnet. Styrelsesloven må dels sikre forældrenes demokratiske ret til indflydelse på tilrettelægning og planlægning af deres børns skolegang, dels sikre elevernes, lærernes og det øvrige ansatte personales demokratiske ret til indflydelse på deres arbejdsplads. Styrelsesloven skal udformes, så formålsparagraffens smukke ord om forberedelse af eleverne til demokrati og medansvar også kan gøres til en levende realitet i skolens daglige arbejde. Eleverådet og elevarbejdet er et meget vigtigt element, det vil vi gerne fremhæve ved denne lejlighed.

Ud over disse problemer ligger der naturligvis en lang række andre problemer. Der er problemerne omkring gymnasieskolen, hvor man har valgt at skabe et styrende organ af en helt anden opbygning end det, man har i folkeskolen med deltagelse af og stemmeret for de berørte interessegrupper, og hvor man i konsekvens heraf mener, at samarbejdsudvalg er overflødige. Det er et af de få forsøg på lidt nytænkning, men man fjerner rigtignok også samtidig eksisterende velfungerende og demokratiske styrelsesorganer på gymnasieskolerne, hvor lærere og elever hidtil har demonstreret, at de godt kunne finde ud af det sammen. Vi kan tilslutte os ministerens forbehold heroverfor, men ønsker selvfølgelig at se det konkrete forslag, før vi kan udtale os nærmere herom.

Videre har vi svært ved at forstå en argumentation for i praksis at fjerne de politisk valgte medlemmer af skolenævne i folkeskolen, hvad der jo nok kan være rimelighed i, men man forudsætter samtidig, at ikke mindre end 3 amtsrådsmedlemmer skal styre på en enkelt gymnasieskole.

Der er som sagt mange problemer i dette lovforslag. Vi mener ikke, at det helt slår til over for virkeligheden, men der er dog her lagt et grundlag frem, som vi mener kan give stof til eftertanke i partierne i den kommende sommer, og som vi også vil medvirke aktivt til at viderebearbejde i udvalget.

Svend Haugaard (RV):

Som det er sagt, er det jo et meget sent tidspunkt, men det forventes vel heller ikke, at vi skal have en indgående behandling. Derimod er det meget fornuftigt, at lovforslaget kommer frem, sådan at de interesserede parter kan få tid til at tage stilling til det og drøfte det, og sådan at vi andre også får en passende tid til at gennemgå det. Der er et væld af detaljer, vi naturligvis endnu ikke har kunnet tage stilling til, men det er også i højere grad en udvalgsag.

Jeg vil gerne sige, at fra radikal side lægger vi meget stærk vægt på, at skolenævne styrkes så stærkt som muligt, og vi vil nok også kunne acceptere – jeg tror, det er rigtigt – at det udelukkende er forældrerepræsentanter, der sidder i det egentlige skolenævn. Vi vil nok mene, at der fortsat skal være mulighed for repræsentation for forældre med børn i specialklasse.

Med hensyn til fritidskommissionens skæbne må vi nok lige overveje den én gang til, inden vi tager endelig stilling. Det er bl. a. afgørende for skolekommissionens sammensætning, og hvilke parter der skal repræsenteres heri.

Vi skal ikke sinke forslaget. Vi er klar over, at der skal ændringer til, specielt konsekvensændringer i folkeskoleloven, og det ser vi meget gerne på, men vi er ikke sådan uden videre overbevist om, at alle ændringerne er nødvendige, eller at de absolut er forbedringer. Som sagt ser vi gerne på det.

Chr. Christensen (KrF):

I fremsættelsen begrundet ministeren lovforslagets fremkomst på dette sene tidspunkt med, at der i marts 1978 skal afholdes kommunalvalg og i tilknytning hertil nyvalg til kommissioner og nævn inden for skolestyrelseslovens område. Det haster derfor med at få lovforslaget fremsat og behandlet så tidligt, at de nødvendige bekendtgørelser og cirkulærer kan være fremme i god tid før valget. Vi er helt enige med ministeren i denne vurdering. Jeg husker, hvordan det sidste gang kneb med at få det ud i rette tid. Det vil også være meget nyttigt, om vi nu her i sommerens og efterårets løb kan få en debat om forslaget, som kan muliggøre en bedre og hurtigere behandling, når genfremsættelsen finder sted til oktober.

Lovforslagets sene fremkomst – vi har dårlig nok haft det en uge – medfører, som